

A400-2/2010.
(A400-2/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Foglalkoztatási és munkaügyi bizottsága**
Rehabilitációs albizottsága
2010. november 15-én, hétfőn, 10 órakor
a Képviselői Irodaház I. emelet 128. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Megjelent</i>	4
<i>Helyettesítési megbízást adott:</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Változások a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásában a beterjesztett 2011. évi költségvetésről szóló T/1498. számú törvényjavaslat alapján</i>	5
<i>Bernáth Ildikó szóbeli előterjesztése</i>	5
<i>Balogh Zoltán reagálása</i>	7
<i>Dr. Lukácsi Zita előterjesztése</i>	9
<i>Egyebek</i>	13

Napirendi javaslat

1. Változások a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásában a beterjesztett 2011. évi költségvetésről szóló T/1498. számú törvényjavaslat alapján
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Kaufer Virág** (LMP), az albizottság elnöke

Karvalics Ottó (Fidesz) alelnök

Kara Ákos (Fidesz)

Bertha Szilvia (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott:

Nagy István (Fidesz) Karra Ákosnak (Fidesz)

Bertha Szilvia (Jobbik) megérkezéséig Kaufer Virágnak (LMP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Bernáth Ildikó miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)

Németh Nóra főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Pék Zsolt elnök (HVDSZ 2000)

Balogh Zoltán elnök (VSZOSZ)

Dr. Lukácsi Zita alelnök (VSZOSZ)

Tasnádi Sándor elnök (MÁÉSZ)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 5 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

KAUFER VIRÁG (LMP), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Szeretettel köszöntöm a megjelenteket a Foglalkoztatási és munkaügyi bizottság Rehabilitációs albizottságának második ülésén, ebben az ülészakban.

A kormány részéről Bernáth Ildikó miniszteri biztos van jelen, illetve Szabó Péter főreferens. *(Bernáth Ildikó: Ő nincs itt.)* Akkor esetleg, ha a munkatársaidat bemutatnád...

BERNÁTH ILDIKÓ miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Akkor megragadom az alkalmat, és bemutatom az új munkatársunkat, rehabilitációs és foglalkoztatási fősztályvezetőt, aki ott ül, és Dávid Istvánnak hívják. Igen kiváló, jól felkészült és a területet remekül ismerő szakembert sikerült megnyernünk, hogy ezt a területet vigye a jövőben. Nem volt ez egy egyszerű történet, mert a feladat óriási és többen megrettentek ettől. De reméljük, hogy nemcsak ma lesz bátor, hanem hosszú ideig.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszteri biztos asszony, és köszönteném az érdekképviseleti szervezetek jelenlévőit is. A HVDSZ 2000-től Pék Zsoltot leköszönő elnököt, és Szabó Istvánné elnök asszonyt, aki január 1-jétől foglalja el a helyét. A VSZOSZ-tól pedig Balogh Zoltán elnököt, dr. Lukácsi Zita alelnököt. A MÁÉSZ-tól Tasnádi urat, és hát képviselőtársaimat is köszöntöm. Ha jól tudom, határozatképesek vagyunk a helyettesítésekkel, két helyettesítésünk van. Én Bertha Szilviát helyettesítem a Jobbiktól, és Kara Ákos pedig Nagy Istvánt helyettesíti a Fidesztől. Köszönöm szépen.

A napirendet fogadjuk el. Egy napirendünk van a mai napra, ez pedig a változások a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásában a beterjesztett 2011. évi költségvetésről szóló T/1498. számú törvényjavaslat alapján, illetve volt egy egyebek pont. Ha a napirendet el tudjuk fogadni, kérem, jelezzük. *(Szavazás.)* Egyhangúlag elfogadtuk a napirendet. Köszönöm.

Változások a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásában a beterjesztett 2011. évi költségvetésről szóló T/1498. számú törvényjavaslat alapján

A következő utat javasolnám, én először is szót adnék a kormánynak, hogy terjessze elő a rehabilitációs foglalkoztatásra vonatkozó költségvetési részeket. És aztán utána megnyitnám a vitára a lehetőséget. Felém egyedül a VSZOSZ jelezte, hogy szeretnének egy anyagot bemutatni az albizottságnak. Hogyha ezt 11 óráig be tudjuk fejezni, akkor másnak is adnék szót, és aztán végül pedig a pártok képviselői mondhatnák el a pártok álláspontját. Ha ez így megfelel? *(Nincs ellenvetés.)* Köszönöm. Akkor átadom a szót most Bernáth Ildikó miniszteri biztos asszonynak. Köszönöm.

Bernáth Ildikó szóbeli előterjesztése

BERNÁTH ILDIKÓ miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! A jövő évi költségvetési törvényjavaslat tartalmazza azokat a pénzügyi forrásokat, amelyeket a rehabilitációs célú foglalkoztatásra mint támogatást lehet majd igénybe venni. Az egyik soron szerepel a bértámogatás, amelynek az eredeti előirányzata jelenleg 13 milliárd forint, a másik soron pedig a költségkompenzációs és költségtámogatásban részesülő szervezeteknek a támogatása jelenik meg. Ennek az összege 24,3 milliárd forint. A támogatás folyósításának a feltételei, mint ahogy azt már többször különböző fórumokon, és itt az albizottság ülésén is jeleztem, változni fognak. *(Bertha Szilvia érkezik.)*

A változások irányairól tudok egyelőre számot adni, de magáról a jogszabályi változásról, a normaszövegből, nyilvánvalóan nem, hiszen az itt ülő két szervezetnek a képviselőiben megjelent vezetők pontosan tudják azt, hogy a szakmai egyeztetések és a szakmai fórumok még hátra vannak. Ahogy a minisztérium vezetése és a kormány is ígérte, a párbeszédre törekszünk mindazokkal, akik a megváltozott munkaképességű fogyatékos emberek foglalkoztatásával ez idáig foglalkoztak vagy a jövőben ezzel foglalkozni kívánnak.

Szeretném még arra felhívni elnök asszony figyelmét, hogy ugyan itt ül a MÁÉSZ-nek és a VSZOSZ-nek a képviselőiben a két vezető, de rajtuk kívül még nagyon jelentős civil szervezetek vannak, amelyek foglalkoznak – elsősorban ők a - fogyatékos emberek foglalkoztatásával, és én azt javasolnám az elnök asszonynak, hogy ha a jövőben ezzel a témával foglalkozik az albizottság, akkor hívják meg ezeknek a szervezeteknek a vezetőit is, mert őket legalább annyira érinti ez a téma, akár a jogi szabályozás, akár a pénzügyi finanszírozás, mint azt a két szervezetet, amelyeknek a vezetői Balogh Zoltán és Tasnádi Sándor úr képviselőiben itt ülnek.

Visszatérve a változások irányaira. Az első, amit szeretnénk sürgősen felülvizsgálni és a lehető leghamarabb a normaszövegét is változtatni, ez az akkreditációhoz kapcsolódik. Számos olyan jelzést kaptunk a különböző szervezetektől, hogy egyrészt rendkívül bonyolult, másrészt szakmailag nem igazán kielégítő az, amit a jelenlegi szabályozás előír a szervezetek számára. Ez egyébként teljes összhangban lesz, ennek az iránynak a változtatása a kormányprogramnak azzal a szándékával, hogy a bürokráciát csökkenteni kell és könnyíteni mind a civil szervezetek, mind pedig a munkáltatói szervezeteknek a helyzetét.

Ez az egyik változás, amit szeretnénk a lehető legrövidebb időn belül megoldani. A másik irányvonal, amit követünk, az pedig az egészségügyi állapot felmérése. Ezzel kapcsolatban szeretném jelezni, és felhívni a bizottság tagjainak a figyelmét arra, hogy az ORSZI három jelentős európai uniós forrás meghódítására pályázott sikeresen. Ennek keretében elindul a jövő évben a teljes átalakítása az orvosszakértői bizottságok működésének. Ennek a feltétele nyilvánvalóan technikai feltétel, vagyis olyan körülményeket kell teremteni mind az ingatlanok biztosításával, mind pedig a szükséges műszerek beszerzésével, amelyek objektív módon mérik azt, hogy a bizottság előtt megjelent megváltozott munkaképességű embernek megmaradt munkavégző képessége mire elegendő. Ez ugyanis eddig hiányzott és hiányzik a feltételek biztosításához. Egyáltalán nem mindegy az, hogy egy objektív mérés alapján döntheti el majd az orvosszakértői bizottság, hogy ki milyen munkára alkalmas, és ennek megfelelően lehet, ha kell, akár képzéssel, akár más eszközök bevonásával rehabilitálni és visszavezetni a munkaerőpiacra. És itt nem kizárólag a védett foglalkoztatásra gondolok természetesen, hanem a nyílt munkaerő-piaci alkalmazásra is.

A harmadik pedig, ami magát a finanszírozási rendszernek az átalakítását illeti, ezzel kapcsolatban számos olyan észrevétel merült fel, amelyek részben ahhoz kapcsolódnak, hogy a munkáltatók legalább negyedévre kapjanak fizetési finanszírozási előleget. Részben kapcsolódnak ehhez párhuzamosan a késedelmes kifizetések kritikájához, ami pedig maga után vonja egy olyan igazolásnak a kiadását, ami már lehetetlenné teszi a jövő havi vagy a következő negyedévi támogatás lehívását. Ezek azok a változások, amelyeket szeretnénk minél előbb megoldani, és jelzem, hogy ami éppen aktuális feladat, az a bértámogatási szerződéseknek a módosítása. Ugyanis az történt, hogy erre az évre, előttünk ismeretlen okból a jogelőd minisztérium csak november 30-ig kötötte meg a finanszírozási szerződést a bértámogatásban részesülő szervezetekkel. November 30-a pedig vészesen közeledik, és gőzerővel dolgoznak azon a munkatársaim, hogy a szerződések módosítására sor kerüljön. Természetesen ez a módosítás, szeretném az itt ülők figyelmét külön felhívni erre, ez, amennyiben megtörténik, kizárólag a jelenlegi feltételekkel és a már jóváhagyott összeg erejéig történik meg.

Ezt azért hangsúlyozom külön, mert a jövőbeni viták elkerülését fontosnak tartom, hogy mindenki előtt érthető és világos legyen, hogy ez csak a már jóváhagyott összeg erejéig történhet meg. Szó nincsen arról, hogy itt bármilyen változás várható lenne.

Ezen túlmenően jogos kritika érte az előző minisztériumi vezetést, illetve a kormányt azért, hogy három évvel ezelőtt nem a nagy nyilvánosságot bevonva és a szakmai egyeztetéseket lefolytatva írta ki a pályázatot a védett szervezetek részére, ezen is természetesen változtatni kívánunk. És jelzem azt, hogy mindazok a követelések, amelyek a különböző foglalkoztatókkal szemben fennállnak, azokat be fogjuk hajtani, és véget vetünk azoknak a vitáknak, amelyek kifogásolják folyamatosan a benyújtott elszámolásoknak a minisztérium által történő kritikáját. Nem tartható fenn az az állapot, hogy sok millió forinttal tartozik egy-egy szervezet és arra fordította a jogtalanul lehívott támogatásokat, hogy a vezetőknek külön, meglehetősen magas, legalábbis az alkalmazottakhoz, a megváltozott munkaképességekhez viszonyítva, több mint ötszörös mértékű fizetést juttasson.

Röviden ennyit kívántam elmondani, és természetesen, hogyha kérdés van, akkor arra igyekszem válaszolni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszteri biztos asszonynak ezt a rövid beszámolót. Egyetlen egy gondolatot engedjenek meg elnöki pozícióból kiindulva. Tehát köszönöm szépen a javaslatot a civil szervezetek meghívására, és állok elébe. Természetesen ez az albizottság nyitva áll a társadalmi egyeztetés előtt, ez ennek a fóruma kíván lenni, úgyhogy nagyon szívesen veszem a javaslatokat arra nézve, hogy milyen civil szervezeteket, milyen érdekegyeztető fórumokat hívjunk meg bárkitől. Nemcsak miniszteri biztos asszonytól, de öntől is mindenképpen. Köszönöm.

Tehát akkor most átadnám a szót először a VSZOSZ képviselőjének, akik egy írásos betérjesztést juttattak el hozzám, amit most már önök is megkaptak kinyomtatott változatban, és akkor kérném önöket, hogy ezt az előterjesztést ismertessék az albizottsággal. Köszönöm.

Balogh Zoltán reagálása

BALOGH ZOLTÁN (VSZOSZ): Elnök Asszony, Miniszteri Biztos Asszony! Köszönöm a szót. Szeretném elmondani, hogy a szövetségünk számos kérdésben egyetért azzal, amit miniszteri biztos asszony elmondott. Hosszú ideje kell készülnünk és készülünk is arra, hogy számos helyen módosítani kell a jelenleg folyó rendszereket. Az elmúlt egy évben azoknak a támogatásoknak a csökkenése, amik az Országgyűlés által rendelkezésre voltak bocsátva, 10 százalék fölötti volt. Most úgy tűnik, hogy azok a szám adatok, amik jelenleg be lettek nyújtva az Országgyűlésnek jóváhagyásra, azok további csökkenést eredményeznek ezen a területen. Teljesen természetes, hogy ezeknek a változásait valamilyen egyéb módon kell megtennünk, főleg annak érdekében, hogy a foglalkoztatott állomány nagyságrendje megközelítőleg maradjon meg a rendszerben.

Korábbi időszakban is az a megállapodás született, hogy a természetes fogyást mint létszámcsökkenést, azt elfogadják, tehát elhalálozás, munkaviszony valamilyen okból való megszűnése, öregségi nyugdíjazás. Ez a szervezetre van és volt bízva, hogy ezzel hogyan sáfárkodik, ki hogyan osztja be. Azok az adatok, amik napvilágot láttak a 2011-es költségvetés tervezetében, amiről miniszteri biztos asszony is szólt, azok befogadására a VSZOSZ is készült, és az a javaslat, amiről most az elnök asszony is szólt, három oldalban összeállítottuk. Az első másfél oldal egy kis rávezetés, összefoglalás, a második másfél oldal pedig azonnali és közép távra próbál ahhoz segítséget nyújtani, hogy mit lehet tenni, ha ez a forrásoldal nem emelhető jelentősen. Álláspontunk szerint, ha ezeknek a pontoknak jogszabályban történő rögzítése, bár ahogy miniszteri biztos asszony erről szólt, ennek egy részére – úgy tűnik, hogy – van fogékonyság, ez most itt el is hangzott, az előlegek

negyedéves finanszírozására, az én információim szerint e hónap 24-én egy újabb tárgyalás történik ebben a körben, tehát úgy gondolom, hogy sok mindenben előre lehet lépni.

Amennyiben nem történnek változások, akkor meg kell vizsgálni annak a lehetőségét, ami tényleg rendkívül bonyolultnak és nehéznek tűnik, hiszen megkezdődik ma a 2011. évi költségvetés tervezetének a vitája. A mi szakmai álláspontunk az, hogy amennyiben nem lehet változásokat hozni, ami a szervezetek működését segíti, külső források nélkül, akkor úgy ítéljük meg, hogy a 2010-ben történő felhasználás elengedhetetlen lenne 2011-ben is. Ezt pedig azzal tudjuk indokolni, hogy egy minimálbér-növekedés és költségei még akkor is plusz teherként jelennek meg a szervezeteknél, ha változatlan nagyságrendű támogatást kapnának. Tudjuk, hogy ez lehetetlen, meg kell jelölni, hogy mi ennek a forrása. Egyébként az én információim szerint a minimálbér-növekedés arányában a rehabilitációs hozzájárulás, illetve a Munkaerőpiaci Alap bevétele növekszik, hiszen ezek a bevételek a mindenkori minimálbérhez voltak/vannak kötve, még akkor is, ha 2010-re ennek a nagyságrendje meg volt határozva, ez a bizonyos 900 egynéhányezer forint. Tehát talán a forrásoldalon ez meglehet. Egyébként továbbra is úgy látjuk, hogy azok az intézkedések, amiket mi annak érdekében próbálunk megfogalmazni, hogy a forrásoldal kicsi vagy minimális csökkenése kompenzálható legyen, az elsősorban a munkaellátás lenne, egy fokozatosság lenne, egy rávezetés, hogy a szervezetek lehetőleg tartsák meg azt a foglalkoztatási szintet, amit 2010-ben megtartottak. Egy lehetőséget kell arra biztosítani, hogy azok a szervezetek, akik olyan minősítéssel rendelkeznek, de nem jutottak be pályázat hiányában egy magasabb szintű támogatásba, az ő lehetőségük a támogatásra megnyílhat.

Azt gondoljuk, hogy az az előterjesztés, amit benyújtottunk, ha minden pontját szétszedjük, ez sok segítséget ad vagy adhat, akár az a négyes pont is, amit mi itt az anyag második oldalán megfogalmaztunk, ahol vitatható ugyan, hogy mi az esélyegyenlőség, de az elvégzett munkáért járó bérezés vagy a nem munkaszerződéssel való foglalkoztatás egyes esetekben komoly előrelépést jelenthetne azokban a polémiákban, amik most történnek. Ennek a forrásnak a növelését segíthetné az, hogyha a Munkaerőpiaci Alap terheire azokban az esetekben, ahol a munkahelyek megtartását és fejlesztését kell biztosítani, az amortizációs költségekkel azonos nagyságrendű pályázati támogatás léphetne be, és nagyon fontosnak tartjuk azt is, amit miniszteri biztos asszony mondott, a képzés mindenféle szintjének a folyamatos alkalmazása nélkül lehetetlen előrelépni, hiszen az a munkaerőréteg, akiket itt nekünk foglalkoztatni kell, azok vagy rendelkeznek már egy képzéssel, de az eredeti szakmájukat nem gyakorolhatják, a másik része pedig abszolút a rehabilitációhoz tartozó réteg, hiszen vagy nem volt soha olyan típusú végzettsége, amivel értékes munkaerő lehet a munkaerőpiacon vagy itt kell megtanítani.

Ezért mi azt gondoljuk, hogy egy átmeneti időszakot minden új munkavállaló esetében valamilyen olyan külső forrásból, ami nem ezt az alapot terheli, biztosítani kellene bármelyik szervezet számára, aki megváltozott munkaképességűt akárhol foglalkoztat. Azt gondolom, hogy egy három hónapos időszak alatt anyagot tehet tönkre, nincs hozzáadott érték, betanítás kell, munkatapasztalat-szerzés, a szakmai rehabilitáció esetében lehet, hogy több munkahelyen kell kipróbálni, tehát az a fajta anyagi csökkenés, amit most a költségvetés tartalmaz, az szerintem vagy ezekkel az intézkedésekkel pótolható, aminek részben szabályozási háttere van vagy vissza kellene ezt az összeget olyan nagyságrendre emelni a Munkaerőpiaci Alap terhére, ami a 2010-es felhasználással azonos. A további szakmai részleteket pedig szövetségünk részéről alelnök asszony foglalja össze, ha a bizottság megengedi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm.

Dr. Lukácsi Zita előterjesztése

DR. LUKÁCSI ZITA alelnök (VSZOSZ): Tisztelt Bizottság! A támogatásokról szólnék először, csak más megközelítésben mint az elnök úr. Önök előtt is ismert, mert minden anyagban leírták, hogy az utóbbi két évben körülbelül 16 ezer fővel csökkent azoknak a munkavállalóknak a száma, akik ebben a körben foglalkoztatva lettek. Ugyanakkor ez a kormány is azt mondta, mint a korábbiak, hogy ezen a területen ezt a nagyon alacsony foglalkoztatási arányt bőven kell növelni, mert magyarországi viszonylatban is alacsony, uniós viszonylatban pedig még inkább alacsony. Ha megnézzük ennek a csökkenésnek az okát, akkor meg kell, hogy mondjam, hogy a csökkenés elsősorban a jelenlegi jogszabályok diszkriminatív elemeiből adódik, tehát hogy nem egységes és nem átlátható a támogatás. Nagyon nagyok a különbségek az egyes szervezetek támogatásai között, tehát ez az elsődleges ok. A másodlagos ok pedig az, hogy évről évre erre a területre fordított támogatási összeg nagymértékben csökken. Ezt a csökkenést a szervezetek nem tudják pótolni. Először is azért nem, mert nagyrésztük bér munkából él. Akinek pedig saját terméke van, az sem tud még a mai gazdasági helyzetben a piacon saját termék-előállításból, saját árbevételét növelni. Tehát ez teljes egészében kiesik. Ehhez az állami feladathoz pedig ez az egyre csökkenő állami támogatás nagymértékben meghatározza a mi létünket. Nem alakították ki, nem az önök hibája, sokszor leírtuk évek óta, nem alakították ki azokat a rendszereket, amelyek kompenzálhatták volna nekünk a saját árbevételünket, védett piac, védett szervezetek, közbeszerzésekben nyújtott támogatások, most viszont önök előtt állna ez a lehetőség, és az a lehetőség, hogy a rehab-hozzájárulást megrendeléssel ki lehetne váltani. Mert akkor az egyre csökkenő állami támogatás egy részét tudnánk ezekkel a bevételekkel valamilyen formában növelni. De ha ez nem valósul meg, akkor ezt nem tudjuk pótolni.

A szervezeteink, önök is tudják, egyáltalán nem tőkeerős szervezetek, csúcsra van minden szervezet járattva, az összes tartalékát felhasználta. Nincs pályázati lehetőség az előremenetelre, és az egyre csökkenő támogatás pedig a számok tükrében azt jelenti, hogy a tavalyi évi tervezethez képest egy 30 százalékos tartalék ebben a szervezetben nincs. És önök, amikor majd döntenek arról, hogy mennyi pénzt fognak erre a területre szánni, akkor kérem, arra gondoljanak, hogy itt ez a támogatás, a szervezetek bevételeinél ugyan nagy szóródást mutat, de 48 és 62 százalék közötti arányt tesz ki. Tehát az önök által jóváhagyott támogatás nem befolyásolja, hanem egyszerűen meghatározza ezeknek a szervezeteknek a létét. És abban az esetben, hogyha ezt a támogatást most lecsökkentik, tehát nem marad meg a tavalyi évi árszinten és ehhez van még egy, lesz az infláció, az energiaárakat már tudjuk, bejelentették, hogy azok nem lesznek garantált árak, van a minimálbér, és az abból adódó áremelkedés, akkor azt ezek a szervezetek kigazdálkodni nem tudják. Akkor egyenes következménye az, a létszám fog lecsökkenni.

Csak egy-két gondolatot a bértámogatásnál is. Ez a 13 milliárd forint nagyon kevés lesz mindenféleképpen, mert most is gond van, hiszen nem tudnak új szervezetek bekapcsolódni ebbe a rendszerbe. Miniszteri biztos asszony javaslatának nagyon örülök, amiben az akkreditációt egyszerűsítik. De kérem szépen, az akkreditációt egyszerűsítjük, de nem tesszük érdekeltté a szervezeteket abban, hogy akkreditáltassák magukat, megtartsák a rehab vagy a kiemelt tanúsítványukat, hogy meg tudják tartani, akkor hiába egyszerűsítünk, akkor az akkreditációnak semmi értelme nem lesz. Tehát nem tudnak új emberek bekerülni a szervezetbe. És amit én önöktől kérek, hogy legalább a tavalyi évi szinten vagy ott egy icipici változással hagyják jóvá a támogatást, az még csak azokra a szervezetekre vonatkozik, akik jelenleg ebben a rendszerben bent vannak, és nem beszélünk arról a 25-30 szervezetről, aki évek óta kiemelt tanúsítvánnyal rendelkezik és csak bértanúsítványhoz jut. Ezek lehetnek a rehab-foglalkoztatásnak szakmailag is, emberileg is, és mindenféleképpen az alapjai. Mert itt vannak hozzá meghatározott szakemberek. Tehát még őrölük is kell gondoskodni.

Úgyhogy, amikor döntenek, önök nem befolyásolják a döntésükkel, hanem meghatározzák a szervezeteink létét és az életben maradását.

Annak is örülünk, hogy az ORSZI-nak a műszerezettségét fogják fejleszteni, ez teljes egészében jó, mert számtalanszor elmondták, hogy nincsenek meg a technikai feltételek, sőt a személyi feltételek sincsenek. De most ezt az anyagot, amit megkaptunk, ezt a tájékoztatót én elolvastam, amíg ehhez az ORSZI-hoz, ehhez a leterhelt szervezethez még hozzárakják az FSZH-nak a jól kialakult rendszerben működő szervezeteit, akkor hogy ez hogy fog tudni helytállni, nem tudom megítélni egy pillanat alatt, de egy biztos, hogy az országos nyilvántartások vezetése – gondolom, hogy – nem az ORSZI-hoz kellene, hogy tartozzon. A szociális, gyerekjóléti, gyermekvédelmi feladatok hatósági ellenőrzése, ezek mind a '93. évi III. törvényben vannak, nem gondolom, hogy ORSZI-feladat. Különösen akkor, ha az ORSZI határozza meg a szociális területet, a bentlakásos intézményben lévő emberek egészségi állapotát, akkor talán nem neki kellene az ellenőrzést végeznie, és az akkreditáció egy plusz hatalmas terület, amit szintén át szeretnék alakítani. Ha ezzel megterhelik az ORSZI-t, lehet, hogy az alapfeladatát sem fogja teljesíteni, de hangsúlyozom, ez most első olvasatra volt csak az én egyéni véleményem, nem is a VSZOSZ-é. Köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm a VSZOSZ képviselőinek ezt az átfogó és alapos előterjesztést. Elnézést szeretnék kérni Németh Nórától, akit nem említettem, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium képviselőjében itt van. Úgyhogy ezt kompenzálандó, visszaadnám a kormánynak a szót, hogy reagáljon a felvetésekre, és akkor megkérdezném önt, hogy kíván-e valamit mondani a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről elsőként. *(Németh Nóra: Egyelőre nem. Köszönöm szépen.)* Köszönöm.

Akkor viszont miniszteri biztos asszonynak adnám a szót, aki itt lelkesen jegyzetelt mellettem, úgyhogy biztos van mondanivalója.

BERNÁTH ILDIKÓ miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Igen, szeretnék reagálni azokra az eddig elhangzott megállapításokra, amit a VSZOSZ elnöke, illetve az alelnöke mondott. Az ORSZI-val kezdeném. Ez nem azt jelenti, hogy az ORSZI-nak most kell ezt kialakítani. A kormányrendelet, amikor megjelent és szabályozta, hogy melyik tárcának mi a feladata és hatásköre, akkor abból teljesen egyértelműen látható mindenki számára, hogy a rehabilitációs foglalkoztatás, a fogyatékosügy, az esélyegyenlőség teljes terjedelmében a Nemzeti Erőforrás Minisztériumhoz került, azon belül is a szociális, család- és ifjúságügyi államtitkársághoz. Az intézmény, az ORSZI az államtitkárság intézménye, és az Nemzetgazdasági Minisztérium és a NEFMI közötti tárgyalások eredményeként három főosztály került át az FSZH-hoz. Tehát szeretném jelezni, és minden aggodalmat eloszlatni, hogy nem kezdő kollégák fogják az ügyeket továbbvinni, hanem ugyanazok, akik eddig is ezzel foglalkoztak, csak nem a Nemzeti Foglalkoztatási Hivatalon belül, hanem az ORSZI-nál, és a szociális főosztály ugyanúgy fogja a feladatát ellátni. Tehát remélem, hogy ez most akkor tiszta, hogy mi is történik. Egész egyszerűen egy helyre kerülnek azok a személyi-tárgyi feltételek, ahol a feladat van.

Visszatérve a Munkaerőpiaci Alapra, a rehabilitációs alaprész mint alaprész a benyújtott törvényjavaslat értelmében megszűnik, erre a jövőben számítani nem tudunk. A védett piacok, közbeszerzési törvény. Erről több alkalommal tárgyaltunk már, hogy hogyan lehet azt megoldani, hogy azok a szervezetek, amelyek fogyatékosügyi szervezetek, ezt szeretném egyébként többször is elmondani, hogy szemben az itt ülő és nagy munkáltató szervezeteket képviselőkkel, ez a foglalkoztatási forma jó lenne, ha mindenkiben tudatosulna, hogy nem kizárólag a megváltozott munkaképességűekre vonatkozik, hanem a fogyatékos emberekre is. Azt még külön szeretném kihangsúlyozni, hogy a megváltozott munkaképességű emberek között sem a 40 százalékos megváltozott munkaképességűekre,

akiket ugye nagyon szívesen alkalmaz mindenki, mert az ő teljesítményük áll legközelebb a száz százalékhhoz, vagy akár el is érhető az, ugyanakkor meg az összes többivel nem igazán szívesen foglalkoznak a cégek.

Tehát visszatérve a Munkaerőpiaci Alapra, a törvényjavaslat szerint a rehabilitációs hozzájárulás nem a Munkaerőpiaci Alap része lesz, hanem a költségvetésbe folyik be közvetlenül. Következésképp a Munkaerőpiaci Alapnak ezzel a foglalkoztatási formával feltehetően sok dolga nem lesz. Ezt tényként vagyok kénytelen megállapítani.

Ami pedig, hogy ki kerülhet be és ki nem, ha a költségkompenzációs körben hiába van kiemelt akkreditációja, nyilvánvalóan a pénzügyi források azok, amelyek alapvetően meghatározzák azt, hogy milyen szélesre lehet tárni ezt a kaput, és a foglalkoztatottaknak a körét hogyan lehet bővíteni. Megjegyzem, hogy az előző kormány a vonatkozó kormányrendeletet úgy módosította, hogy mérlegelési jogkört biztosított a döntéshozó számára. Ezzel mi nem értünk egyet és e tekintetben szeretnénk ezen változtatni, mert a mérlegelési jogkör feltételezi, hogy az mindig szubjektív döntés, márpedig minden szubjektív döntés megkérdőjelezhető.

Én sajnálom, hogy ezt előzőleg önök nem tették szóvá, az előző kormánynak nem vetették fel, hogy akkor ezt mégis hogyan kívánják megváltoztatni, továbbá azt sem, hogy akkor a támogatási források és feltételek vajon miért nem változtak, hogyha ez három éve rossz. Ennyit röviden.

A közbeszerzési törvény módosítását – információim szerint – tervezi a kormány és ennek az előkészületei zajlanak. Ezek a javaslatok, amelyeket itt ismét hallottunk, amelyeket egyébként a három állami cég vezetése is többször javasolt, sőt mi több, mi magunk is ezen dolgozunk, mármint hogy meghatározott termékeket, szolgáltatásokat olyan szervezet végezzenek, amelyek fogyatékos és megváltozott munkaképességű embereknek adnak munkát, ennek a feltételeit szeretnénk úgy kidolgozni, hogy az megfeleljen az európai uniós irányelveknek is. Mert egy dolgot nem kellene elfelejteni, hogy nem saját magunknak találunk ki jogszabályokat, vannak olyan, a versenyképesség, a versenykorlátozást kizáró irányelvek és tanácsi irányelvek, amelyeket kőkeményen be kell tartani, és ehhez hozzáteszem még azt is, hogy a csoportmentesség 2013. december 31-vel lejár. Amennyiben az Európai Unió bizottsága, illetve a tanács ezen nem változtat, akkor mindenképpen erre fel kell készülni. Jelzem az itt ülő vezetőknek, ez ugyanis azt jelenti, hogy onnantól kezdve a költségkompenzációs támogatás mint olyan, meg fog szűnni. Hogy ez hogyan alakul, azt most én itt megmondani nem tudom, ugyanis a 2010-20 közötti fogyatékoságügyi stratégiának az elfogadása várhatóan ebben a hónapban megtörténik. A héten megyek ezzel kapcsolatban Brüsszelbe tárgyalni, és ha ez a stratégia elkészült, ami meghatározza az irányelveket, meghatározza a prioritásokat és az akcióterveket erre lehet majd felfűzni, akkor tudunk ezekben az ügyekben jelentősebben továbblépni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Az időt tekintve, 11 óráig be kéne fejeznünk az ülést, úgyhogy akkor most átadnám a képviselőtársaimnak a lehetőséget, hogy a pártjuk álláspontját röviden összefoglalják. Először a kormányoldalnak. Ki szeretne röviden szólni? Kara Ákos.

KARA ÁKOS (Fidesz): Jó napot kívánok! Kedves Elnök Asszony, Miniszteri Biztos Asszony! Kedves Jelenlévők! Fidesz és KDNP-álláspontot mondanék, aztán a kolléga kiegészíti, hogyha gondolja. Tekintettel arra, hogy régóta fennálló problémákról van szó, ráadásul olyan javaslatokról beszélünk, amely, sok itt ülőnek valószínűleg a gondolatait egységesíti, a nézeteiben azonosságot hoz. Majd erre mondani fogok konkrét példát, hogy ne lógjon a levegőben a megállapításom. Tekintettel arra, hogy folyamatában kell szemlélni a dolgokat, én a következő, jelenlegi álláspontot rögzíteném a mi részünkről, tehát Fidesz-KDNP részéről. Az elmúlt esztendőknél mind finanszírozási, mind jogszabályi, az

alrendszerre vonatkozó sajátos jogszabályi megfogalmazásai idejétmúlttá váltak, mind az idő, társadalmi, demográfiai keretek szétfeszítették ennek az alrendszernek a működését.

Az elhangzott, nemcsak itt, hogy régóta jelenlévő problémák várnak orvoslásra. Én nagyobb összefüggésben, az ország jövő esztendejét meghatározó költségvetési törvénytervezet mozgásterét figyelembe véve azt mondom, hogy folyamatában mind a szükséges jogszabályi változtatások, mind pedig a rendelkezésre álló mozgáster függvényében kell hogy meghatározzuk a következő esztendőt. Az nagyon helyes, és akkor itt az első elvi állásponton túl szeretném rögzíteni, hogy az nagyon helyes, hogyha közös kitörési pontokat tudunk megfogalmazni, és ezeket a magunk részéről szeretnénk a magunk, a szakembereink támogatásáról, illetve átgondolásáról, gyors megvalósíthatóságáról biztosítani. Ilyen például, ami elhangzik a javaslatban, és akkor idézek önöktől, az érdekképviseltek részéről megfogalmazott javaslatokat: a védett munkahelyek részére védett piacokat kell biztosítani. Alelnök asszony fogalmazta ezt meg. Azt gondolom, hogy aki ismeri ennek az alrendszernek a működését, az tudja, hogy itt egy szükséges igényről, egy olyan szándékról van szó, amit jogalkotói szinten valamilyen szinten ösztönözni kell nekünk.

Tehát egyrészt az a kötelezettség, ami a költségvetés országos egészét, a múltból hozott rossz tendenciáknak a megfordítását, a régóta húzódnó szükséges jogszabálymódosítások és minden kitörési pontnak a megfogalmazásában való szándékot és együttműködést szeretném a Fidesz-KDNP részéről biztosítani. Köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm. Kérdezném Bertha Szilviát, a Jobbiktól, hogy készen áll-e álláspontja ismertetésére.

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm a szót. Igazából készen állok, bár egy oldal hiányzik, tehát viszonylag hiányosan sikerült tájékozódnom. A Jobbik álláspontja szerint a munkához juttatás a legfontosabb támogatandó cél a csökkent munkaképességűek, illetve fogyatékosok terén, tehát erre sokkal inkább kellene forrásokat átcsoportosítani, hiszen az emberi méltóságot alapvetően az határozza meg, hogy munkából éljenek meg, és ne pedig szociális ellátásból. Tehát mi ezt az irányt tartjuk elfogadhatónak, és minden, ami ezt elősegíti, akár itt szó volt a védett piacokról, munkabér-támogatásokról, járulékkedvezményekről, ez mind-mind hosszú távon sokkal inkább szolgálja a költségvetés egyensúlyát, minthogyha a szociális ellátórendszerben tartanánk ezeket az embereket.

Úgyhogy mi alapvetően a legtöbb pontot támogatandónak tartjuk. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Én is köszönöm. Akkor én most röviden ismertetném az LMP álláspontját. Először is üdvözlőlném azt, hogy úgy tűnik, hogy az érdekképviselati szervek között és a kormány között markáns ellentmondás nincsen. Ez jó alapot nyújt a közös gondolkodásra, az együttműködésre. Mindannyian érzékeljük, és ezzel az LMP is maximálisan egyetért, hogy a rendszert meg kell reformálni úgy, hogy a jelenlegi kihívásoknak eleget tegyen és úgy, ahogyan ezt képviselőtársam is említette, az alapját az emberi méltóság, az alapvető emberi jogokhoz való hozzáférés adja.

A következő évi költségvetéssel, a 2011. évi költségvetéssel kapcsolatosan, illetve ezzel a betervezéssel, amit kaptunk a kormánytól a mai nap folyamán, alapvetően egyet tudunk érteni. Egy kérdésünk lenne a kormány felé, amire viszont mindenképpen vagy most vagy pedig írásban a jövőben szeretnénk választ kapni rá. Említésre került, hogy a Munkaerőpiaci Alapban megszűnik a rehabilitációs alrész, ugyanakkor a rehabilitációs járulékok befizetése bevételként szerencsére változatlanul jelen van, viszont nincsen felcímkézve, és erre vonatkozólag szeretném kérdezni a kormánytól, hogy milyen célokra kívánják ezt csoportosítani, hogyan lesz felhasználva. Lehet-e erről többet tudni annál, mint ami megjelent az indoklásban? Köszönöm szépen.

NÉMETH NÓRA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Nagyon röviden válaszolnék most, ha lehetséges. 2011-től a 43. soron költségvetés közvetlen kiadása és bevételei fejezetben kerül tervezésre a rehabilitációs hozzájárulás. Ez azt jelenti, hogy a többi adónemhez hasonlóan ez adó módjára viselkedik 2011-ben, egy kalapba megy bele a központi költségvetésbe. Innentől gyakorlatilag a bruttó elszámolás elve alapján, aminek ugye az az elve, hogy minden bevétel fedez minden kiadást, ugyanolyan elvek és gyakorlat szerint működik, mint egyéb központi költségvetési bevétel. Tehát ilyen formában elszakad a rehabilitációs hozzájárulás a kiadások teljesítésétől. A központi költségvetési támogatás finanszírozza a terület kiadásait. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Egy rövid felszólalási lehetőséget megadnék önnek a MÁÉSZ képviselőjében, Tasnádi úr!

TASNÁDI SÁNDOR elnök (MÁÉSZ): Nagyon szépen köszönöm. Sok mindent lett volna kedvem mondani, de ehhez a rehabilitációs járulékhöz: van egy folyamat, amit nagyon sok cég jelzett már a szövetségnek. Én magam is tapasztaltam. Tavaly nem tudták lekezelni és befizették a közel egymillió forintot a rehab-járadékkal kapcsolatosan. Komoly szervezések folynak arra, hogy ettől mentesüljenek, akár olyan szintig is, hogy meglévő, komolyabb szervezetektől történnek a munkaerő-elcsábítások. És egyébként a 16 ezer ember, aki kikerült a rendszerből vagy közel tíz, nyilván örömmel vehető, hogy feltöltődik ezeknél a cégeknél egy-egy munkahely, de a pénzügyi oldalára akartam csak a figyelmet felhívni, egyértelműen megfogható folyamat közelében nem lesz szerintem az a nagyságrend, ami az idén bejött. Ezt csak a költségvetés, bevétel, kiadási oldalnál jegyeztem volna meg egy oldal erejéig. Elnézést kérek, hogy egyéb szakmai dolgokról beszéltem.

ELNÖK: Köszönöm szépen a hozzászólást. Én ezt a napirendi pontot ezennel elzárnám. Röviden összefoglalom tehát még egyszer: úgy érzem, alapvető nézeteltérések nincsenek az érintettek körében, ami a közös munkára egy kitűnő alapot fog teremteni. Én az albizottság nevében arra kérném a kormányt, hogy ebben az átmeneti, igen nehéz, kihívásokkal teli időszakban, amíg mindezt, hogy fél évre látnak előre a védett és akkreditált szervezetek, mindent tegyen meg arra, hogy az információ eljusson a megfelelő helyre, hogy széles körű egyeztetés legyen és hogy az a 40 ezer munkahely megmaradjon mindenképpen. Tehát én ezt kérném a kormánytól, hogy mindent tegyen meg ennek érdekében az albizottság nevében, és bízom abban, hogy ez az egyeztetés hozzájárul majd ahhoz, hogy a 2011-es költségvetés kedvezően alakítsa ennek a szektornak, ennek az alszektornak a fejlődését.

További jó egyeztetést, jó tárgyalást kívánok a kormánynak, illetve az érdekképviselői szervezeteknek is.

Egyebek

Az egyebek pont alatt egyetlen dolgot szerettem volna csak megemlíteni, ez pedig a következő ülésünk. Változott az előre kiadott munkaterv, aszerint ma a védett piacokról lett volna szó, de ez áttolódott a decemberi ülésünkre, aminek az időpontja változatlanul

december 6-a, Mikulás napja, úgyhogy akkor szeretettel várom önöket a védett piacokkal kapcsolatos albizottsági ülésre. Köszönöm a megjelenést. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 58 perc)

Kaufer Virág
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia